

TELEGRAFUL ROMAN.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 8 fl. 50 cr., 8 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 8 luni 2 fl.
Pentru străinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 8 luni 8 fl.

Pentru abonamente și insertiuni a se adresa la
Administrația tipografiei arhiepiscopale Sibiu, strada Măcelarilor 47

Corespondențele sunt a se adresa la:

Redacția "Telegrafului Român", strada Măcelarilor Nr. 30.

Epistole nefrancate se refuză. — Articulii nepublicați nu se înșează.

INSERTIUNILE

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori 15 cr. rândul cu literă garmon — și timbru de 30 cr. pentru fiecare publicare.

Sibiu, 8/20 Octombrie, 1884.

Problema cea mai grea este a te cunoaște pre tine însuți. Dacă este ea grea, apoi nu mai puțin este și importantă. Dela norocosa ei deslegare atârnă posibilitatea de a progresă și noi cu pași mai repedi. Cunoscându-ne pre noi însine ne vom putea cumpăra puterile și vom înainta cu plan, având înaintea ochilor deviza: *Vana sine viribus ira*.

O cunoaștere proprie trebuie să urmeze adi-mâne, și ea va fi mama înțelegerii între noi, stirpind hidoasa de discordie, care — blăstêm vechiu — ne stăpânește în cele politice, estindându-si domnia și în viața noastră socială, nu mai puțin și vice-versa. Cunoaștem casuri concrete, și la cas de lipsă nu ne vom sfii a le îngăzdui.

Cutezăm a susține că în Ungaria nu există român, care n-ar dori schimbarea sortii noastre în bine. Fie el dascăl pe sate, judecători sau notarii comunal, fie direcțorii cu cancelistul începând până la curie, fie advocat, preot sau gazetar — rectius politic de profesiune, românul în toate impregnările simte, că rău stăm, ticalos de rău, și că o schimbare spre bine e *conditio sine qua non* a progressării statului.

Simțindu-se această necesitate prima urmare logică este, că fiecare român lucră pentru realizarea acestei dorințe generale, ce ni se impune ca necesitate.

Să vorbim și mai clar: Nisuințele noastre sunt îndreptate spre înaintarea noastră, desvoltare în direcție națională, căci astăzi la români înaintare fără desvoltare națională nu se mai poate închipui. Am ajuns adecătă constata că totii, că o desvoltare cu desconsiderarea intereselor noastre specifice naționale pentru noi nu este progress, ci regress. O constatăm aceasta toti români și vrem să știe înaltul guvern și întreagă presă maghiară, nu mai puțin și cea jidănească, că români din această convingere și-au format cult, și ei vor persista în această convingere a lor până la moarte, și în casul extrem nici de mijloace excepționale nu se vor feri, incât adecătă ei în mod fatal vor fi impinsă la asemenea mijloace.

Avem deci toti un scop: înaintarea noastră ca națiune. Scopul acesta este comun, el insuflă pretoti bărbații națiunii noastre, și în această privință dl Babeș este egal domnului Gal, Desseanu din Arad lui Brădiceanu din Lugos și Diaconovich dela "Vîctorul" domnului Slavici dela "Tribuna."

Acesta este punctul unde se întâlnesc extremitățile, și aceasta atât la bătrâni, cât și la cei tineri.

Urmarea naturală ar fi să fie, ceea ce nu este, și ea astăzi este, ceea ce nu ar trebui să fie. Sco-pul e comun la toți, și mijloacele pot să fie diferite. Dicem pot să fie, căci până acum nu putem decide ca vechii spartani: sau cu pasivitatea învingători sau pe pasivitate cu gâtul frânt.

Așa a și fost până în anul acesta, și aceasta trebuie să constatăm, căci ea servește spre onoarea pressei române.

Dela dualism încoace între români s-au format două partide. Așa numiți pasivisti au predicated și predică și astăzi: Să nu luăm parte la viața publică a statului, căci legile sunt nedrepte, strigătorii la ceriu de nedrepte, și să stăm acasă până ce legile se vor schimba.

Așa numiți activiști, au predicated toti într-un glas până tocmai acumă și anul: Să luăm parte la viața publică a statului, căci legile sunt nedrepte, strigătorii la ceriu de nedrepte, din comună începând până în dietă, să luăm parte la viața publică în stat, să stăruim noi să schimba legile, căci după socotință omenească, cei ce le-au adus, de dragul nostru nu le vor schimba.

Pe scurt: pasivistii au spus: nu mergem la dietă în Budapesta, activistii au spus: să mergem la dietă în Budapesta.

Dela 1867 până acumă sunt tocmai 17 ani. În lungul săr de ani 17 români s-au frecat între sine cu principiul politic "pasivitate" pe steag, și ei n-au ajuns la nici un rezultat. Taberlie inamică au stat făță în față păstrându-și fiecare statul major și ostășimea.

În anul acesta activistii pășesc mai resolut și în față alegerilor înființează un diariu la Budapesta, cu scopul de a susține cu mai mult zel standardul activității.

Nu mult după aceasta o parte a activiștilor, care în viață lor poartă pe buze, dar numai pe buze, numele unui providențial bărbaț al nostru, o parte a activiștilor din activiști învățători se prezesc pasivisti inflăcărători și fondează un nou diariu aici în Sibiu.

Se fac pregătirile necesare pentru alegerea de reprezentanți la conferența națională, ce era a se ține la Sibiu, unde era rezidența comitetului ales la 1881, pentru inițierea organizării noastre naționale.

Aici în Sibiu erau de a se alege 4 reprezentanți. Se adună poporul bland și bun, ca să aleagă dintre domni 4 reprezentanți. Lumea credea că lucru se va termina domol, căci erau toti aderenți ai principiului politic pasivitate. Era adecătă indi-

ferent, dacă în Sibiu vor fi aleși corifeii vechilor pasivisti, sau corifeii neofitilor, deveniți pasivisti în urma unei ciudate întâmplări.

Să desvoltat însă lucrul de tot altcum. Din un lucru bagat s'a făcut capital politic, căci era vorba de popularitate în afară, și noi știm că s'a făcut scandal, care a adus ocară asupra întreg neamului românesc.

Acesta a fost prologul comediei. Cine are ochi de văduț a putut prevedea, că noi în cele politice suntem tare inversați, și că inversația dela principiu politic a trebuit să treacă în animositați personale.

Sibiu ca centru a trebuit să ne deie dovadă vie despre elementele cu care avem de lucru în lupta noastră națională, și cu privire la cravalul dela alegerile din Sibiu, îndrumăr pe cetitorii nostri la diarul "Observatorul" care în numărul 28 a. c. a făcut unele portrete politice de tot potrivite. Această îndrumare o facem spre a nu ni se face împărat că vorbim noi dela noi, și ca să se poată pricepe cele ce au mai urmat.

După conferența din Budapesta a urmat cea din Sibiu. În Pesta s'a decis activitate în Sibiu pasivitate.

De aici apoi neplăceri de tot soiul. S'a spus că cutare bărbaț al națiunii este om de nimică, fiind el pentru principiul activității. S'a tras în tină bărbații onorabili, s'a predicat disprețul asupra tuturor, căci nu vor fi pentru pasivitate, și în special neofitii spre a se insinua, loviau fără cruce chiar în aceia, cărora până eri alătări se închinau plecați până la pămînt.

Scene de tot dureroase s-au întâmplat, și că durerea să fie și mai mare, credând că vor fi originali, unii au venit cu anatemisarea, îsgonind din sinul națiunii pre toti români cu principii politice opuse celor adoptate de ei.

Ca lucru să fie și folositoriu, au prostit preoții dela sate și i-au pus la cale ca să deie fel de fel de subscrizeri. Astfel apoi preoții nostri credau că fac lucru bun, escomunicând din sinul lor pre frații lor, chemați a servi la un loc și a predica pacea cea adevărată, care nici în clin nici în mănecă n'are de a face cu pasivitatea sau activitatea, după cum cred că lucru bun fac astăzi, subscriind lucruri, cari lovesc fără cruceare în archieul și biserică noastră.

Animositatea s'a schimbat în vrăjmașie și astăzi oamenii nici în viață socială nu se mai salută.

Sunt deci mai răi ca animalele sălbaticice, căci ele cele de un soi nu se sfâșie între sine.

FOITA.

Amintiri din viața dela gimnasiu.

(Urmare.)

Maghiarul e dela fire fălos și ambicioz. I place a-și afirma la ori ce ocasiune superioritatea sa asupra altora. Ambiționea pronunțată de stăpân o vede la maghiar atât în viața privată cât și în activitatea publică. Aceasta [ambițione] îl face despot când se află în poziția de a o afirma. În gimnasiul calvin, de care n'este vorba, corpul didactic era tare stăpânit de acest despotism personal. Abea se ieva un cas de delict disciplinar — în fond de tot neinsemnat și îndată se punea în aplicare tot aparatul disciplinar, ca să se constate faptul și să se dicteze una dintre numeroasele pedepse provăzute în legile scoalei. Cercetarea se făcea cu un zel, care era la loc în prelegeri. Casuri disciplinare obveniau adeseori, pentru că studenții de regulă erau cam desmățăți și apoi și temperamental cel inflăcărat al magharilor făcea să se repeteză adeseori asemenea casuri. Pedepsele în clasele de jos era bătaia și închisoarea, în clasele de sus mulete în bani. Sub clasele de sus se înțeleg aici clasa VII și VIII, așa numitul curs filo-

sotic. Studenții din aceste clase aveau prerogative academice, aveau dreptul de a se folosi de „pipe.” Maghiarul când e domn se prezintă cu attributele indispensabile ale domniei, cu pipa tradițională și cu hășcăul. Aceste prerogative ce le aveau „filosofi” (lucus a non lucendo) trebuiau respectate și de aceea și pedepsele, exceptând casurile disciplinare mai grave, trebuiau conforme cu rangul.

Dar în clasele de jos pedepsele degenerau uneori în acte de barbarism. Prelângă bastonada, de care am vorbit mai sus, pedeapsa cea mai de aproape era închisoarea. Voiu povestii un cas concret despre acest fel de închisoare. Studenții români din clasa VI și au permis odată a mergea sponte la biserică, în ziua de botezul dlui. — A doua zi, li s'a dictat drept pedeapsă închisoare.

Era o odaie fără ferestă largă podurile colegiului. Togma murise un învețător, care din cauza că reformației nu țină priveghiu la morți, fu ținut închis în aceasta odaie până la ziua înmormântării. Abia câteva zile după înmormântare nici se dictase pedeapsa și unul căte unul fură închiși în această odaie închisoare. Era acest un felu de „Dunkel arrest” gimnasial. Din norocire osândii erau studenți mărișori, altfel ușor i-ar fi cuprins o spaimă nălucească în acest carcer. Pagubă că dintre noi nici unul nu era poet, căci i s'ar fi dat ocazie să conjure un bretele mortului și să între în relații

cu internul. Puțin lipsia ca acest carcer să aibă atributele unui local de chin. Mai trebuia niște instrumente de tortură și odaia ne reprezenta un carcer incusitoric din evul mediu — în optimă formă.

Va fi de ajuns acest exemplu pentru a caracteriza specia pedepsei cu închisoare.

Din aceste indigitați ori cine și poate face o idee despre modul de disciplinare.

Acum voiu spune ceva despre controla asupra internaților din colegiu.

Colegiul se închideea de regulă la orele 8 sara. Dela aceasta oară înainte toți trebuiau să fie în odăile designate și să studieze până la 10 ore. Înșeala în diversele odăi, unde se aflau elevii, o exercita căte un „filosof” său student din clasa VII și VIII. Filosofii trebuiau să locuiesc neconditionat în colegiu, precând că din clasele de jos oarele 8, trebuia să tragă clopoțelul dela ușa colegiului, elevul care era la vîndă, mergea la inspector, care avea cheia porții la sine, (inspector era un învețător din clasele inferioare) și apoi slobozia pe cel întărziat în colegiu; după ce i constata identitatea, ducea cheia înapoi și spunea inspectorului numele celui ce a intrat. Inspectorul îl lăsa adnotam și a două zile i se dicta pedeapsa disciplinară.

Așa stăm astăzi! Si bietul popor... insă cine mai cugetă la popor, până mai sunt abonamente?!

Revista politică.

In dieta Ungariei curge desbaterea asupra răspunsului la messagiul de tron. Până acum au intrat în foc puterile cele tinere. Onoarea luptei — dacă onoare se poate ea numi — cade asupra antisemîtilor, cari sunt bine reprezentați și au făcut bunicele progresse în scoala starcevicianilor din dieta Croației. Doi preoți catolici au vorbit până acum Komlóssy și Zimányi.

In special cuvântarea lui Zimányi deveni din ce în ce mai picantă. În polemică cu Berzeviczy și Busbach, Zimandy arată că acestia nu s-au ocupat cu cestiunea ovreilor, că prin urmare ei n'au cunoștință de blâstămătiile ovrești. Începe aici a face catalogul acestor blâstămăti, apoi dice că pacea între clase și confesiuni o conturbă bărbații de stat scurt văđtori, patriotii fară inimă, cari privesc linști la poporul, care emigrează la America, vin apoi jidani, și francmasonii. Pacea confesională o conturbă și ministrul Trefort, căci el aplică spre scopuri comune fondurile destinate în mod testamentar pentru scopuri catolice. Mantaua cea umedă, în care ministrul Trefort prin cuvântarea din Poșon învălește pre antisemîti, acestia o aruncă asupra ministrului.

Purcederea ministrului în afacerea cu conițul din Arad încă este nepatriotică, doavadă elatantă de socialism și comunism: această purtare trebuie dusă la criminal. Propune deci să se pună ministrul Trefort în acțiune criminală.

Cu privire la partida liberală propune ca ea să primească de cinosură statutele noastre societăți religioase politice, care trage în tină pre imperatul și pre papa, și înaltă până la ceriu anarchia.

Presidentul: Te rog domnule deputat, aceasta totuși trece preste glumă.

Zimányi: Vorbesc foarte serios. (ilaritate).

Presidentul: Te rog să nu niți, că te afli în supremul for deliberativ al Ungariei. Te rog să te porți, după cum se cuvine unui om trimis aici ca deputat.

Zimányi: Ve intreb: voi să subscriveți acest program? (ilaritate). Francmasonii din Ungaria l'au Subscris.

Ivánka: Nu e adevărat.

Pe coarda aceasta s'a continuat desbaterea până ce în cele din urmă presidentul a suspins ședința. Diarele din capitală condamnă ținuta deputatului antisemit.

Noi înregistram faptele și trecem la alte lucruri de asemenea importanță. Observăm numai că antisemitismul nu a crescut din ceriu senin, și că prin măsuri excepționale el nu se va putea delătură. Antisemitismul la noi este rezultatul unei economii nerăționale, umbră de idolatrie adusă utopiei cunoscute sub numele maghiarisare. Jidanul din gură poate să fie cel mai incarnat patriot modern, și poate schimba numele adoptând pre cel al fericitului Br. Eötvös sau Deak, se poate chiar și boala. Cu toate acestea însă el rămâne ovreu cu toate insușirile bune și rele ale ovreului. De aici antisemitismul întocmai ca și Starcevianismul nu sunt lucruri inventate.

Pada de noapte o țineau elevii din clasa IV, V și VI pe rând și fiecare sta vîrde o jumătate de noapte.

Adeseori se întâmplă de toți studenții din cursul filosofic își parmiteau a merge în corpore la căte o petrecere, care ținea preste oarele prescrise. Inspectorul ordinar, lângă care se afla atașat totdeauna căte un filosof ca subinspector provizor, cuntriera atunci în ruptul capului ospităriile și cafeanelele ca să surprindă pe domnii filosofi în localul de petrecere. Filosoful atașat îl purta la asemenea casuri pela icoane pe dl inspector, — îl ducea sub diferite preteste pe la locuri, unde știa că nu se află întruniti colegii sei, ear pe sub mână le trimitea avisul secret spre orientare. Bietul inspector cutriera tot orașul și nu putea să afle pe vinovătă tocmai pentru că atașatul seu era complicele lor.

Asemenea feste erau cam rare, dar cu atât mai interesantă era a două di incușîjunea disciplinară înaintea forului profesoral.

Dela o asemenea sistemă disciplinară îngrădită cu atate precautele și controale să arătă către elevi cu drept cuvânt ca elevii unui asemenea institut să aibă o moralitate și conduită superioară moralității elevilor dela alte institute, unde nu sunt usitate asemenea sisteme.

Si totuși nu era așa. Elevii acestui institut erau inferiori în această privință. Se vede, că cre-

România stă din nou în fața alegerilor. Opoziția a decis să nu luceze la alegeri, ca cu chipul acesta să facă imposibilă existența guvernului actual.

Carta dintre patriarchatul din Constantinopol și poarta ottomană s'a terminat prin denumirea lui Ioachim al IV de patriarch în Constantinopol.

Alea jacta est!

"Tribuna" noastră, după multele succuri, cu cari ne revoacă în memoria fabula cu *lupul și mieșul*, în sfârșit rupe toate referințele colegiale cu foaea noastră "Telegraful Român" și în Noul seu 140 din Sâmbăta trecută declară resbel — ce e drept — nu noue, de cari nu mai vrea să știe nimic, ci oblu "Înalț Preasântie Sale Părintelui Metropolit," rezervându-si a începe lupta și a o purta atunci, când le va plăcea domnilor dela "Tribuna." Așa dar Tribunistii se pun pe picior de resbel. Alea jacta est! — Firește că *acum publicul de sigur i va aproba și nu-i va bănuă de coniventă*. Așa dic ei. Eară noi, cu toate că după "Tribuna" suntem nimica din *âiu*, în care părintele Nicolae Cristea a fost silit să retrage dela "Telegraful Român," ne rezervăm rolul de raportori de pe câmpul resbelului. Vom fi cu atenție!

Răspunsul messagiului regesc.

(Incheiere).

În programul de acțiune al dietei actuale mai găsim un întreg grup de cestiuni, a căror soluție în prima linie trebuie încercată pe calea unui compromis cu celală stat al monarhiei. Din nou va trebui stabilită proporția, în care au să contribuie ambele state ale monarhiei dela 1 Ianuarie 1888 încolo la cheltuielile pentru afacerile comune. Soluția acestor cestiuni pe baza împregiurărilor reale exprimabile prin cifre autentice cu anevoie va întâmpina dificultăți. Ungaria nu cere nici un dar, și nu poate da un asemenea dar, basându-se însă pe art. XII: 1867, este gata să primească acea sarcină, care i se cuvine după dreptate.

Și cu privire la afacerile vamale și comerciale avem la dispoziție esperențe îndelungate, necontestabile, practice și așteptăm dela guvernul Maiestății Voastre, ca să nu negli geze de a trage consecuțele cuvenite din aceste experiențe. Noi vom fi de sigur gata de a lua privire la dorințele juste ale celuilalt stat al monarhiei, însă că ele se pot împlini fară vătămare vreunui interes esențial al patriei noastre. De altă parte însă de asemenea așteptăm, ca în casă să reînnoirea uniunii vamale și comerciale, pe baza esperențelor căștigate, să arătă folositore pentru Ungaria, să nu se respingă acele modificări pe care le reclamă interesul țării noastre. Pentru că numai în acest cas am putea să corespondem așteptării exprimate de Maietatea Voastră: de a se face reînnoirea acestei uniuni vamale și comerciale cu căt se poate mai puține hesitații și perdere de timp.

În fine ca obiect al gădirei mature și liniștită va fi și cestiunea, dacă are să rămână și dela 31 Decembrie 1887 înainte și sub ce condiții acea legătură stabilită în art. XXV: 1878 între Ungaria și banca austro-ungară pe timp de 10 ani.

Acestea sîră probleme mari și grele, înălțate împărăte și rege apotolic! Cu toate acestea nu ne îndoim, că ne va succede soluția lor, dacă vom putea conta pe conlucrarea tuturor păturilor națiunii pline de viață. Spre a face posibilă această conlucrare, avem cu un motiv mai mult, ca

șterea în institut trebuie să fie ajutată de creșterea în familie, ca se poate forma caracterul elevului înrîuriță vieții familiare, poveștele și exemplele părinților trebuie să pună baza la creșterea tinerei generaționi. Cultura înimei se căștigă numai în societatea, în care cultivă inima, internele, ori căt de bine organizate să fie, nu ne vor da de căt o cultură intelectuală, care fără de cultura înimei în cele mai multe casuri rămâne mancă. Colegiul reflectă într'un mod drastic acest grad de cultură al societății, din care se recrutează elevii. Elevii din familiile bune se deosebă foarte tare de cei din familiile mai obscure. Me suprindea adeseori contrastul dintre elevii maghiari de religiunea catolică și dintre cei de religiunea reformată. Cei dintâi erau mai așezați, mai domoli, mai ascultători și de o conductă bună, ear cei din urmă mai desmătați, mai flustrați și greu de disciplinat. Causa acestei diferențe și fără îndoială influența religiunii respective. Calvinul merge cu liberalismul seu până la prăpastia ateismului și acest avînt sburătic îl instreinează dela preceptele religioase morale și face dintr-însul un sceptic care nu e de folos societății. Scepticismul și apoi pesimismul surpă basele armoniei în viața societății.

(Va urma.)

să dorim de a vedea înălțat tot ce ar putea periclită pacea internă și întelegerea frățească și ce ar putea fi în loc prin asemenea frecări provocate din neștiință sau calcul rău voitor, între rase, confesiuni sau clase, fie chiar în măsură mică, putera spirituală și materială a națiunii, de cărei desfășurare avem urgentă trebuință, pentru ca străinătele noastre, care au în vedere binele cetățenilor, să fie în coronate de succesul dorit.

Ungaria are de a mulțumi existența sa milenară și înflorirea sa acesei împregiurări, că totdeauna a progresat sub standardul acesei libărtăți, care îmbrățisează cu iubire egală pe fiecare fiu al acestei patrii, de ori ce rasă, de ori ce confesiune și de ori ce clasă, și care n'are alt dușman mai periculos, decât desfrânel ce se reslășește sub masca libertății și care nu dă viață și nici roade, ci sfârșim și nimiceste. A apără libertatea ori când și în ori ce direcție și în același timp a îndepărta dela ea pericolul degenerării, aceasta este tedința, unde guvernul Maiestăței Voastre ne va găsi totdeauna de partea sa.

Când noi însă promitem a-l sprințini din toate puterile convingerii noastre pentru îndepărțarea unei asemenea nemulțumi provocate în mod maiestrat prin agitații neîndrepățite și stricăcioase, așteptăm de altă parte, ca el acolo unde să existe în adevăr inconveniente, va ține de datoria sa, să înălțe — intru căt aceasta va intra în sfera sa dea acțiune — aceste inconveniente, sau cel puțin să le atereze pe căt va fi posibil.

Prea bunule rege și domn! Ungaria trece acum printr-o criză grea. Condițiile de existență ale agriculturii noastre, cel mai excelent isvor al bunăstării noastre materiale, s'au schimbat cu desăvârsire, pe cănd industria noastră abia a trecut linia primului inceput slab. Producția noastră brută abia mai poate, și industria noastră nu poate să țină pept acelei concurențe colosale pe care o întâmpină pretutindinea. Poporul nostru este capabil de viață, intelligent și silitor; încordându-și toate puterile, el luptă pentru existența sa materială în contra tuturor dificultății, care i se pun grămadă încale. Este destul de sănătos la minte, pentru ca să recunoască, că isvorul celor mai multe din aceste dificultăți, nu este de a se căuta în patria noastră, nici chiar în monarhia noastră, ba nici în Europa, ci în întreaga lume, și anume în cea transatlantică ale cărei împregiurări se dosvoală în un mod ce stârnește admirăriune, care desvoltare însă esercează o influență îninătoare asupra stării economiei poporale și a intereselor material ale statelor europene. Însă deși simțim și suntem conviniți că e preste puterile noastre de a împedeca cu totul influența acestor puteri așa dicând elementare, nu renunțăm însă dela speranța că guvernul care conduce afacerile țării, considerând datorințele sale din un punct de vedere mai final și emanând dispozițiunile sale prudente din acest punct de vedere — prin energie și perseveranță cetățenilor statului va conduce în fine și această luptă grea la un rezultat favorabil patriei noastre și acest rezultat nu numai că l va păstra, dar va întări prin elemente nove cu putere de viață pre acelle clase, care au contribuit atât de mult în decurs de secoli la existența Ungariei și la împregiurarea că Ungaria a rămas maghiară, și care clase — avem firma convingere, vor fi în stare a corespunde și pe viitor încă timp îndelungat acestui rol glorios. Suntem convinși că guvernul țării, care posedă increderea majorității națiunii, va ajunge la aceasta înțintă, un sprinț puternic nu numai în voință puternică a națiunii ci și în bunăvoie Maiestății Voastre ca a unui Rege ce poartă părințește grije de binele patriei.

Dădu să țină îndelung și fericită viață Maiestății Voastre consacrată binelui popoarelor Voastre și să însotească cu deplină sa binecuvântare activitatea Maiestății Voastre îndreptată spre fericirea popoare.

Suntem cu adâncă venerație ai împăratului și reg. apostolice Maiestății Voastre servitori supuși

adunații reprezentanți dietali ai Ungariei, Croației și Slavoniei.

Budapest, 11 Octombrie 1884.

Corespondențe particulare

ale "Telegrafului Român."

S. Sebeș, în Octombrie 1884. Onorate domnule Redactor; Renumitul ministru de culte al Francisc I. Simon, în anul 1870 precând era Parisul incungiat de germani a declarat de pre tibrină, că „acei popor e cel mai antâiu, carele are cele mai bune scoale și dacă nu e așa va fi de sigur mâne”.

Convinse așa toate popoarele de acest adevăr vezi că ele și-au îndreptat atenționarea asupra scoalei și pe întrecute se luptă cari să aibă cele mai bune scoale.

E constatat însă de altă parte că: aceea scoala e mai bună care are învățători mai harnici.

Va se dica: Acel popor va fi cel dintâi, careva va avea pre cei mai buni învățători.

În mâna acestora stă soarta poporului respectiv.

Noi români nu ne putem făli cu statul nostru învățătoresc, luat în general; în special putem afirma sus și tare că avem învățători cari pot concura cu cei mai buni învățători ai oricărui popor din lume, — durere numai, că nu sunt mulți pre aceasta tăptă.

Ear institutele noastre pedagogice, cari adi sunt conduse de profesori unul ca unul la locul lor, din di în di ne vor da mai mulți învățători deplin cua-lificați pentru oficiul lor.

Unui învățătoriu însă nui e de ajuns numai să aibă cunoștințe multe, adeca teoria ci i trebuie și multă și încă foarte multă pracsă. Pracsă învață un învățătoriu și în pedagogie, însă va vedea fiecarele, când easă în viață publică, că căt de puțină pracsă are.

Pentru aceea s'a format conferințele și reunii-nile învățătoresc, cari cei mai buni cei mai cua-lificați și mai practici învățători, să împărtășească vederile celor mai slabii și fără esperințe, mai îndrumandui cum să incalce, și pre ce drum să apucă.

Reuniunile și conferințele sunt atât de folositoare, încât fără ele statul învățătoresc, nu poate fi la finalitatea chiemărei sale. Sunt unii între inteligenții români, cari vorbesc contra acestor instituții — față cum sunt ele adi la noi, rău cercetate etc.

Acelora le a-și dice: nu știți ce vorbiți! Ori nu sunteți competenți în privința aceasta.

Adevărat e că reunii-nile și conferințele noastre sunt prea rău cercetate încă, însă toti sperăm că din an în an se vor cerceta mai regulat.

Ar fi de dorit ca astfelui de pași să se facă de Ven. Cons. Arch. ca fie-care învățătoriu gr. or. să cerceteze toate adunările reunii-nilor și conferințele.

Cu acestea, fiindcă scopul mi e de a da publicului o dare de seamă despre adunarea generală a reunii-niei și conferinței inv. dele scoalele gr. or. române din districtul S. Sebeșului, întinută la S. Sebeș în datele dela 25—29 August a. c. inclusiv trece ad rem. Si pentru ca darea de seamă să corespundă între toate, și să fie o adevărată icoană a întreg decursului din aceea, vom publica protocoalele ședințelor astfelui precum s'au autenticat. În urmă apoi mi voi face unele observări, și voi pune în desbatere unele păreri privitoare la înaintarea causei noastre scolare.

Protocolul

adunăre generală a reunii-niei învățătorilor rom. gr. or. din districtul Sebeșului finită în Sebeș la 25 August 1884 în urma convocării făcute prin circulariul Ven.

Cons. din 19 Iuliu a. c. nr. 3567 sc.

Şedința I.

1. După finirea serviciului divin, cu chemarea spiritului sănt, în biserică cea nouă;

S'au adunat învățători prezenti în sala scoalei rom. gr. or. destinate pentru ședințele reunii-niei.

2. Sosind On. d. protop. Ioan Droc pres. al reunii-niei, în mijlocul învățătorilor, ocupă locul pre-sidial și prin o cuvântare în care arată în termini respicăți însemnatatea reunii-nilor învățătoresc, deschide ședința I-a adunării generală a reunii-niei.

3. Amesurat § 18 din statute, se pune la ordine programa acestei adunări statorite de comitetul central al reunii-niei, care să și primește.

Programa e următoarea:

1. Deschiderea adunării prin președinte.
2. Constatarea membrilor prezenti.
3. Alegerea unui secretar.
4. Cetarea raportului general.
5. Încăsarea tacelor dela membri.
6. Statorirea bugetului pre anul viitoru.
7. Cetarea temelor designate, pentru despărțimentului S. Sebeșului.
4. La ordine se pune p. 2 din programa, constatarea membrilor prezenti.

Notariul A. David cetește lista membrilor și se constată a fi prezenti 31 învățători.

Cu aceasta ocasiune se prezintă unele cereri de scusă pentru neparticipare.

5. Se alege de notariu N. Soldea.

6. Se cetește raportul general a comitetului central, despre activitatea sa,

Si se primește de basă pentru desbatere specială.

7. Să cetește p. I din raport, în carele se arată pasii, ce iau făcut comitetul central, față cu încasarea tacelor și înmulțirea bibliotecii; și rezultatul acestor pași.

La aceasta se constată că cercularul comitet-central nu a ajuns la cunoștința tuturor învățătorilor.

Din acest motiv presidul opinează, că pre viitorul comitetul central astfelui de circulare să le astea-nă oficiilor protopresbiterali, cu rugarea că denelele să le trimită spre circulare respectivilor învățători.

Însă fiindcă tot astfel s'a procedat și până acum și tot fără rezultat adunarea decide:

Să se roge On. D. protopresbiter că pre viitorul pentru încasarea tacelor dela membri reunii-niei, să avizeze de lor pre epitropii parochiali — ori casarii comunali — că în prima lună, când își vor ridică salariile, să detragă taxa pentru reunii-nie și prin protopresbiter a o administra cassariului reunii-niei.

8. Se pune la ordine p. 2 din raportul gen.: Dispozițiile com. central pentru ținerea adunării generali în cele 3 despărțimenti, și rezultatul acestora.

a) Se ia spre știință ținerea adunării gen. din desp. Mercurei; totodată se dă cetire protocolului adunării aceleia;

În carea s'a luat la desbatere materialul propus de com. central, anume I. Ce material și cum ar fi de a se propune din l. română la o scoală poporala cu 1, 2 și 3 învățători?

La acest punct presidiul face observarea că în protocol, nu este luat lucru în togmai precum să se retracă în adunarea generală ci multe s'au omis.

Din acest motiv Murășan propune; de oare ce amesurat circ. Ven. Consistoriu conferință are a se ocupa cu propunerea limbei române respective a certitudinii și scrisului, să se treacă de ocazdată preste acest punct la ordinea dilei — adunarea primește.

9. II. Cari sunt causele cercetării neregulate a scoalei?

Față cu acest punct:

Adunarea gen. ia spre știință motivele espuse de desp. Mercurei, adăuge însă că în cas de lipsă trebuie să se țină strict de legea scolară; totodată se recomandă învățătorilor ca la toate ocaziunile să se încearcă a atrage pre părinți pentru scoala.

10. III. Care e centrul în jurul căruia are a se înverși întreg învățămîntul?

Aici se facă observarea, că un învățătoriu din desp. Sebeșului e pregătit cu desvoltarea acestei teme; și astfel se decide a se amâna pertractarea lui până la desvoltarea acestei teme.

Cu acestea ședința I. a reunii-niei se încheie.

Ședința II la 25 Aug. 1884 începută la 2 ore p. m.

11. Se cetește p. b din rap. gen. despre despărțimentul S. Sebeșului.

Adunarea generală ia act despre pașii făcuți de comitetul desp. pentru ținerea adunării gen. a desp. și primește propunerea comitetului central de a se pedepsi cu câte 1 fl. v. a. acei învățători, cari nu au luat parte la adunările despărțimentului.

12. Se pune la ordine p. II din raportul despărțimentului Albei Iulie.

Adunarea generală după mai multe desbateri — fiindcă nu știe nimic despre acel despăr. — primește propunerea comitetului central de a se arăta V. Cons. Arch. starea excepțională din despăr. A. Iulie cu rugarea, de a lua dispozițiunile necesare pentru îndreptarea răului.

13. Se pune la ordine p. III din raport. gen. anumit, raportul despre casă și bibliotecă care se ia spre știință și se dă absolutoriu cassariului și bibliotecariului. În cît pentru bibliotecă fiind că stă numai din câteva opuri, se îndrumă com. cent. a face toți pașii de lipsă pentru înmulțirea ei, și cu deosebire, a se adresa către autorii români, prin diuaristică pentru a dona căte 1 exemplar din opurile lor pre seama bibliotecii.

14. Academia din București donând căteva opuri pentru bibliotecă, asemenea Dr. I. Crișan un sigil, se decide a li se aduce multă publică.

15. Se pune la ordine p. V din raport despre pașii făcuți de com. central conform circulariului Ven. Cons. Arch. pentru ținerea de prelectiuni practice. Comitetul central prin un circulariu a însărcinat pre fiecare învățătoriu cu câte o prelectiune practică. — Servește spre știință.

16. La ordine e p. 5 din programă, încasarea tacelor dela membri.

Cu aceasta ocasiune se constată că numai 4 învățători a primit diurne, din 37 căi erau prezenti, aceasta împregiurare a dat ansă adunării a decide: să se compună un conspect despre acei învățători, cari nu au primit diurne, acesta să se așteară Ven. Cons. cu rugarea să binevoiască a dispune pre calea sa solvarea diurnelor.

17. Se pune la ordine bugetul despre intratele și ieșitele fondului reunii-niei în anul 1884/5, și se aproba, ca

Intrate: dela 80 membri á 1 fl. 80 fl. v. a.

Eșite: Spese scripturistice etc. 6 fl. v. a.

18. Urmează la ordine p. 7 din programă; Z. Murășan cetește tema: pedepsele și remunerăriile în scoala poporala?

După cetire iau parte la discuție, învățătorii Roșu, David, Păcurariu s. a.

Tema împreună cu discuție escătă, servind învățătorilor între multe de îndreptări — se ia spre știință.

Cu acestea fiind timpul înaintat adunarea generală a reunii-niei din anul 1884 se încheie, anunțându-se prima ședință conferinței pre 26 August la 10 oare a. m.

(Va urma.)

Făgăraș, 5/17 Octombrie 1884. Onorate domnule redactor! Între mijloacele, cari fac să prospere o societate, fie aceia de ori-ce categorie, se numeră fără îndoială și starea materială a aceleia, care stare cu căt e mai înfloritoare, cu atât mai ușor își poate ajunge corporațiunea respectivă scopul seu.

Societatea diletanților români din Făgăraș „Progresul,” ca să-și poată desvolta cu succes activitatea sa, apropiindu-se căt de căt de scopul pentru care s'a înființat, încă dela începutul seu s'a nisuit a-și câștiga și oare care avere, fie aceea în bani, fie în alte obiecte necesare ei.

Cu mult mai mare ar fi astăzi averea acestei societăți, dacă ea n'ar fi lucrat până acum mai mult pentru prosperarea altor corporații, precum: reunii-nile femeilor, reunii-nlea învățătorilor cu centrul în Făgăraș, cari încă și-au scopul lor nobil.

Ca avere proprii a societății „Progresul” se pot enumera până acum mai multe obiecte, neapărat de lipsă pentru membri ei activi, donate de unii marinimoși d-ni și d-ne din loc și giur, al căror nume se vor publica cu altă ocazie.

Ca să se facă un început și la înființarea unui fonduleț în bani, din care cu timpul să se poată procura și alte recuise necesare societății, tinerimea română de aici, a arangiat în 25 Septembrie a. c. st. v. (7 Octombrie n.) cu ocazia adunării generale a comitatului, o „petrecere socială de joc“ cu venitul în favorul „Progresului.“

Petrecerea a fost destul de animată și venitul — în impregiurările de aici — multăitoriu.

Ca totdeauna și de astădată petrecerea română a fost cercetată de un public ales fără osebire de naționalitate. Ilustritatea Sa dnul inspector regiu de scoale Schreiber Ferenz, reverendissimul dn vicar foraneu Aleșandru Micu, corpul oficerilor, preoți din giur și alți fruntași de aici și giur, au contribuit mult la spendoarea getrecerei.

Costomul național românesc și acum a jocat rolul principal așa, că dsoarele: Haret Popescu, Emilia Ghiaja din loc și Rosalia Herțum din Perșani, apoi dnele Selegean din Șercaia, Boer din Cincu-mare și dnul Cornelie Popoviciu din Hațeg în uniformă de curcan, prin pitoreștele costume naționale române a fermecat ochii publicului privitoriu.

Venitul total a fost 43 fl. 50 cr. v. a. din care detragând spesele de 31 fl. 84 cr. v. a. a rămas un venit curat de 11 fl. 66 cr. v. a., care sumă s'a depus la cassa de economii „Furnica“ spre fructificare.

Cu oferte marinimoase a contribuit următorii p. t. domni: Vincentiu Gramă, paroch 1 fl., Gerasim Gramă, căpitan în pens. 50 cr., Vasile Literat, locotenent c. r. 50 cr., Danco, apotecar 50 cr., Ioan Murășian, diurnist 50 cr., Schreiber Ferenz, inspector regiu de scoale 50 cr., Ioan Roman, avocat 50 cr., Aleșandru Aleșandrescu, avocat 50 cr., Aleșandru Belle, pretore 1., Moise Dărlosea, notar cerc. 50 cr., Heltman Friedrich, învățătoriu 50 cr., și Emiliu Pop, notar cercual 50 cr., suma 7 fl. v. a.

Acestor marinimoși dni li se exprimă multă publică pentru ofertele lor de mare însemnatate pentru jună societate de diletanți români.

Nicolau Aron,
secretariul societății.

Varietăți.

* (Personal.) Preasăntia Sa, D. episcop al Caransebeșului Ioan Popasu, și Preasăntia Sa D. episcop al Aradului Ioan Mețian cu trenul de Sâmbătă seara au plecat la credințioșii lor.

* (Cas de moarte.) La 2/14 Octombrie a re-pausat Simeon Popoviciu, paroch gr. or. în Bichiș în etate de 67 de ani.

* (D-șoara Agatha Bârsescu în Viena.) Cetim în diariul „Wiener Theater Chronik“ următoarele despre distinsa tragediană d-șoara Agatha Bârsescu, actualmente angajată la Burgtheater în Viena.

După o îndelungată intrerupere, s'a reprezentat din nou piesa „Domnișoara Laury,“ dramă în cinci acte de Conrad. D-șoara Bârsescu a jucat rolul principal și a avut un succés atât de strălucit încât această piesă, care până acum nu prea era lăudată, a deșteptat cel mai viu interes.

Nu ne vom înșela prin urmare dacă vom conchide din acest fapt că d-șoara Bârsescu posedă acea interesantă putere de a atrage simpatia publicului; aplausele vii și repezite ale numerosului auditor au intărit pe deplin afirmațiunea noastră. D-șoara Bârsescu a jucat cu multă pricepere ro-

lul seu peste măsură greu și obosit. Organul ei de o rară frumusețe și sonoritate îl mâna tânără și interesanta damă cu o dibacie desăvârșită și tonul ce-ți străbatea până la inimă nu și greșea nici odată efectul. Mimica ei arată în mod viu sentimentele ce o inspirau și distinsa sa figură, nobilă înăscută a persoanei sale, complectau impresiunea asupra publicului care nu se mai sătura aplaudând-o.

* (Pentru ce este bine să nu primim darurile ce n-i se ofer?) Nevasta lui Socrat nu odată ia făcut imputări, că pentru ce nu primește darurile ce i le ofer amicii lui; la ce el a răspuns: „Dacă am primi toate acele daruri cu cari ne imbi, n-am avea ce să mai primim, căci nu ne-ar mai oferi nimic.“

* Cel ce-și simte valoarea sa proprie.) Trimisului ministerial francez din Saxonia, care voia să implice pe Carol al XII, regele svedic cu țarul Rusiei cu Petru, i s-a reflectat din partea lui Carol: Aici nu voiesc să me impac, me voiu impacă în Moscova! Țarul i-a răspuns: Fratele meu mai mic Carol voiește să dea pe Alessandro cel mare, durere numai că în mine n-aflat pe Dariu!

* (Încă ceva despre Chrysippus.) Filosoful Chrysippus întrebă, că acui știință voiește să o lasă moștenire pentru fiul său? Pe amea! răspunde, căci dacă a-și ști că există om mai învețat decât mine, în momentul acesta a-și pleca la el ca să-i ascult prelegerile! Între altele a avut dreptatea de a să ține de cel mai înțelept, căci pe timpul acela el era de atare considerat.

* (Nici odată să nu te aștepți la mult.) Bizarul Timon, deși nui era obiceul a merge în adunări, s-a dus odată și s-a urcat pe tribună, și când toți se așteptau cu gurile căscate să-i audă cuvântarea, a început: Athenieni! se află în curtea mea un smochin, de care s-au spânzurat până acum foarte mulți; a-și voi să-l taiu afară și în locul lui să-mi zidesc casă; pentru aceea ve spun, că dacă ar voi careva din voi să se spânzure de el, să se grăbească, ca să nu se întârdie!

* (Văduvă la înaltime.) Ce frumos ar fi, când și văduvele de astăzi ar sămăna văduvei române Annei, care indemnata să se mărite a douăsoră a răsărit: Nu me incumet, căci luând un bărbat, care va fi ca cel dintâi, în veci a-și fi cu frica în

Nr. 403. [912] 1-3

CONCURS.

Conform părinteștei ordinațiuni consistoriale ddto 10 Iuliu a. c. Nr. 2923/B, se scrie concurs pentru postul de capelan la biserică cea nouă cu chramul Sântei Adormiri în parochia de clasa a două din Cernatul Săcelelor, lângă parochul George Urdea, cu termin de 30 zile dela prima publicare.

Emolumentele înpreunate cu acest post de capelan sunt: A treia parte din venitele parochiale, care dă suma de 200 fl. v. a. pre an.

Doritorii de a ocupa acest post vor avea a-și așterne petițiunile lor instruite în sensul statutului organic și al regulamentului congresual pentru parochii la oficiul protopresbiteral I al Brașovului până la terminul sus indicat.

La punerea în candidație se vor prefera cei mai calificați.

Brașov 11 Septembrie 1884.
În conțelegeră cu comitetul parochial.

Ioan Petric,
protopresbiter ca adm. protop.

Nr. 321. [909] 2-3

Neputându-se da în întreprindere zidirea scoalei de fete a asociației transilvane pe baza licitații publice escrise cu terminul până la 25 Septembrie a. c. se scrie prin aceasta un nou

Concurs

pentru presentarea unui plan de edificiu de scoală de fete pe terenul din curtea casei Nr. 8 Iosefstadt, strada Morei, însoțit de un ofert pentru întreprinderea execuției edificiului proiectat. Proiectul dimpreună cu oferitul, primite fiind de comitetul asociației, îndreptătesc și obligă pe proiectantul oferent a executa edificiul proiectat de densul.

oase că laș perde ca pe cel dintâi; luând unul rău, neajunsul acesta, pe care l-am luat asupra mea nesilită de nimeni, l-ai suporta cu foarte mare greutate!

* (Lacul lui Pilat.) În Elveția este lacul lucern, în care dacă se aruncă vrăjitor, se turără toată apa, care cauză stricării chiar și imprejurime, numele lui: „Lacul lui Pilat.“

* (Aventurile unei telegrame oficioase și limba maghiară.) Sub această titulatură i se scrie din Londra diarul „Egyetértés“ următoarele: Nu de mult s'a întemplat, cum cum nu, oficiul telegrafic din Budapesta (Terézváros) a trimis o telegramă spre spedare la filiala telegrafică aflată în restaurația numită „Orașul Londra“ tot din Terézváros. Oficiul telegrafic filial reg. ung. la orașul Londra. Această telegramă a ajuns într-o lăda postală, de unde s'a speditat aici în Londra în capitala Angliei. La oficiul postal de aici, lucru natural, nimenea nu știe nici un cuvânt ungurește; n'au putut decifra cu-i i este adresată epistolă. Au văzut însă de pe stamila postală, că vine din Budapesta și așa au dus la ambasada austriacă maghiară, în aceea speranță naturală, că de acolo vor primi invitațiile necesare. La ambasada noastră deosemenea nu știe niminea nici un cuvânt ungurește (ne fiind consilierul Hengelmüller în Londra), și cu toții la olală n'au putut decât să consilieze pe încreștul postei ca să se întoarcă către consulatul austriac-maghiar. Așa s'a și întemplat dar la consulat deosemenea nu s'aflat ființă, carea ar ști vreun cuvânt rău ungurește. Ia venit cel puțin consulul primar în minte, că există în Londra și maghiari și la unul din acestia la dinul D. M. a trimis scrierea misterioasă spre decifrare. Întemplarea a voit, că dinul D. M. să nu fie chiar atunci în Londra și era pe aci ca sermanul document să ajungă în muzeul British, ca o minune mai șodă ca a egyptenilor, când fiul d. D., care e englez și nu știe perfect ungurește, a scăpat-o dela cruda mumificare cu ajutorul dicționariului tatălui său prin care a dezvalit secretul de pe plic. În urma acestora telegramă s'a retrimis la Budapesta. Aventurile ulterioare nu ne interesează. Cum a sosit în genere la noi e destul de estraordinar, dar ca să nu știe niminea dela ambasada austriacă-maghiară și dela consulat ungurește, unde e respresentată limba bohemă, bosniacă etc. — este destul de scandalos.

Planul și ofertele, nesubscrise, au a fi predăte în 30 Noemvre st. n. la postă din Sibiu pe adresa comitetului asociației transilvane însoțite de o cuvertă sigilată, care în internal sau va cuprinde numele oferentului, iar în afară va fi provedeță cu un motto, care va fi însemnat și pe plan și pe ofertă.

Suma pașală maximală cerută pentru execuțarea edificiului să nu treacă preste 56,000 fl. v. a.

Condițiunile mai de aproape se pot primi dela comitetul asociației dimpreună cu cotele trebuințioase și oferentul are a declara în ofertă, că a cetit toate condițiunile, le-a înțeles și le-a acceptat.

Oferenții, a le căror planuri și oferte nu se vor fi primit, nu au dreptul să face pretensiune de onorar.

Sibiu în 10 Octombrie, 1884.

Comitetul asociației transilvane pentru literatura română și cultura poporului român.

Iacob Bologa, Dr. D. P. Barcianu,
v-președ. secretar.

Nr. 269. [908] 3-3

CONCURS.

Pentru ocuparea stațiunii învățătoarei la scoala confesională gr. or. din Cergiul mare, protopresbiteral Târnavei inferioare, se publică concurs până la 14 Octombrie a. c. st. v. — Emolumentele sunt: 150 fl. v. a. plătită în 3 rate și anume:

1. În 1 Decembrie 70 metrete a 16 cupe cuceruz sfârmit calculat 1 fl. v. a. metreta.

2. În 1 Ianuarie în bani 40 fl.

3. În 23 Aprilie în bani 40 fl. — Suma 150 fl. v. a.

Doritorii de a ocupa acest post având a instrui pre elevi și în canticile liturgice, și a ținea și scoala de repetiție; au a-și adresa suplicele

Omul e chiar curios să știe: ce vor presupune derăgătorii postale engleze despre renumitul nostru dualism? Zău mai curând a contribuit minunea lui Dumnezeu de căt guvernul nostru, că streinătatea are conștiință despre noi ca mai există pe față pământului.

* (Vis). Un medic Cartaginian, care nu admitea nemurirea sufletului, în două nopți după olaltă a văzut un judecător în vis; și în a treia noapte i s-a prezentat același judecător și l-a întrebat: Cunoaștel pe el? da! a răspuns medicul. Ști tu unde ești și ce lucru? a întrebat judecătorul. Sună în pat și dorm! a replicat medicul. La toate acestea ia dis judecătorul. Dacă sufletul teu știe chiar și în vis, unde este și ce face trupul teu; atunci când membrele corpului teu vor dormi somnul de moarte va trebui să știe sufletul teu, unde este și în ce stare se află. Medicul din acest moment a crezut în nemurirea sufletului.

* Bibliografie.) Noul calendariu de casă pe anul comun 1885. Anul V.

Prețul 30 cr. în România 75 bani. Brașov, tipografia Alecsy 1884. Octav 8 coale. Afară de partea calendarică mai conține material plăcut și de interes.

Loterie.

Sâmbătă în 17 Octombrie n. 1884.

Viena: 60	7	69	30	55
Timișoara: 35	3	79	63	53

Bursa de Viena și Pesta.

Din 18 Octombrie n. 1884.

	Viena	B-pestă
Renta de aur ung. de 6%	123.—	123.—
Renta de aur ung. de 4%	93.15	93.10
Renta ung. de hârtie	88.75	88.75
Renta de aur austriacă	102.95	108.—
I emisiune de oblig. de stat dela drumul de fer orient. ung.	96.80	96.50
II emisiune de obligațiuni de stat dela drumul de fer oriental ung.	119.30	103.—
Sorți de regulație Tisei	115.60	115.75
Sorți ungurești cu premii	114.75	114.75
Datorie de stat austriacă în hârtie	80.90	81.90
Acțiuni de bancă austro-ung.	863.—	858.—
Obligațiuni urb. temești, cu clausă de sorțire	95.80	99.25
Datorie de stat austriacă în argint	81.95	81.75
Galbin	5.78	5.76
Napoleon	9.69	9.68/2
London (pe perioadă de trei luni)	122.—	122.05

nagyszebeni „Albina“ hitelităzet javára örményszékési Szalánca Domokosellen 200 frt — kr. tőke, ennek 1873 évi Ianuár hó 13 napjától számítandó 10% kamatai és eddig összes perköltség követelés erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával birólag lefoglalt és 360 frttra becsült három kalanda széna 24 székernyi, egy szürke hârtás lóból álló ingóságok nyilvános árverés után eladatnak.

Mely árverésnek az 1270/1884 sz. kiküldést rendelő végzés folytán a helyszínén, vagyis Örményszékisen alperes lakásán leendő eszközösére 1884 ik évi Oktober hó 28-ik napjának délellőti 11 órája határidől kitüzetik ez ahhoz a venni szándékozók ézenkel oly megjegyzéssel hivatnak meg: hogy az érintett ingóságok ezen árveresen, az 1881 évi LX t. cz. 107 §-a értelmében a legtöbbet igérőnek bacsáron is eladatni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881 évi LX t. cz. 108 §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Balásfalván 1884-ik évi October hó 15 napjan.

Thát György,
kir. birósagi végrehajtó.

ad Nr. 2323. — 1884. [906] 2-3

Licitație minuendo.

Pentru acoperirea trebuinței de lemne pentru foc la Institutul reg. al alienaților pe anul 1885/86 — în mărime de 1222 metre cubice — prin aceasta se scrie licitație minuendo și anume:

Intreprindătorii, cari doresc a ofera lemele susnumite, au a subțineră pâna la 5 Noiembrie 1884 dimineața la 12 oare, la cancelaria susnumitului institut oferitul provedeță cu timbr de 50 cr. și suma de 400 fl. v. a. ca vadium, în care oferit intreprindătorul trebue să preciseze căte cubic metri de lemn dorește a ofera, de stager? căte de fag? și în ce mărime și grosime după darab.

Ofertele intrate după terminul indicat nu se vor considera.

Sibiul în 12 Octombrie, 1884.
Dela Direcționea Institutului reg. al alienaților.